

Nr 627

Av herr **Senander m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 161, med förslag till lag angående ändring i lagen den 3 januari 1947 (nr 1) om allmän sjukförsäkring, m. m.*

Propositionen innehåller förslag till vissa smärre ändringar i sjukförsäkringslagen och gäller sjukpenningförsäkring under tid sjukförsäkrad efter anvisning av arbetsvårdsorgan undergår arbetsprövning eller yrkesutbildning, reseersättningar vid färder till och från läkare samt till och från sjukvårdsinrättning, övernattningskostnader, ersättning för följeslagare etc. Förändringarna synes vara till förmån för de sjukförsäkrade, utom vad det gäller resor till och från läkare och sjukvårdsinrättning, där icke obetydliga försämringar avses.

Sålunda föreslås, att det rörliga karensbeloppet om 4 kronor för första besöket och 1 krona för varje återbesök ersättes med ett fast karensbelopp av 4 kronor för *varje* besök. Därjämte äskas, att Kungl. Maj:t skall få bemyndigande att för visst sjukkasseområde fastställa ett karensbelopp av 5 kronor. Därmed avses Stockholm, Göteborg och Malmö. Villkoren beträffande ersättning för sjukresor blir följaktligen avsevärt försämrade. Departementschefen förklarar också, att det icke kan bestridas att utredningens förslag — som han accepterar — ”för vissa försäkrade medför en försämring”. På detta konstaterande följer överraskande nog förklaringen att ”å andra sidan är det tydligt, att de nuvarande karensbeloppen framstår som låga”.

I fortsättningen av departementschefens motivering anges emellertid vad som synes oss vara den verkliga motiveringen för den föreslagna försämringen. Han förklarar, att ”med hänsyn till den administrativa vinsten av ett icke alltför lågt karensbelopp och *till det angelägna i att söka undvika en ökning av sjukförsäkringens sammanlagda utgifter, anser jag mig böra biträda utredningens förslag om ett enhetligt karensbelopp av som regel 4 kronor*”.

Avsikten är sålunda att låta kostnaderna för de föreslagna smärre förbättringarna för de sjuka bestridas genom försämringar för andra sjuka. Sjukförsäkringslagen är en god social anordning. Men den uppvisar stora brister, vilket förhållande vi påtalat vid upprepade tillfällen. Bland annat kompenserar den långt ifrån inkomstbortfall vid sjukdom för det stora flertalet sjukförsäkrade. Den bör sålunda förbättras i stället för att undergå försämringar, och de förbättringar som kommer till stånd får icke kompenseras genom försämringar av andra förmåner, såsom här är fallet.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställas,
att riksdagen, med bifall i övrigt till vad Kungl. Maj:t
föreslagit i proposition nr 161 med förslag till lag angående
ändring i lagen om allmän sjukförsäkring, måtte avslå den
föreslagna ändringen av 16 § i sjukförsäkringslagen, vilket
innebär att de nuvarande bestämmelserna beträffande
sjukresor bibehålles.

Stockholm den 28 oktober 1959

Knut Senander

H. Hagberg

Henning Nilsson